

Ministeren bedes derfor iværksætte en undersøgelse af, hvor mange skoler der praktiserer denne form for religiøs apartheid og hvor mange helligdage, det drejer sig om. Der er ingen tvivl om, at folkeskolernes praksis vil variere fra kommune til kommune.

Skulle problemet med helligdagene vise sig at være omfattende, kan det ikke længere forsvares at overlade beslutningen til den enkelte folkeskole. Så bliver det nødvendigt med utvetydige retningslinjer for helligdage, som skal gælde for alle folkeskoler – uanset hvor i landet, de er placeret, og uanset antallet af fremmedsprogede elever.

Svar (12/9 03)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg mener ikke, at en sådan undersøgelse vil være hensigtsmæssig dels fordi den vil kræve mange ressourcer først og fremmest i kommunerne og på de enkelte skoler. Jeg vil også pege på, at det efter de gældende regler ikke er sikkert, at fraværet er registreret på skolerne.

Jeg overvejer imidlertid, om der er behov for ændrede regler om skolernes håndtering af elevforsømmelser, herunder om registrering af forsømmelser.

For så vidt angår spørgsmålet, om fraværet er i strid med folkeskolens værdigrundlag, skal jeg oplyse, at det er skolens leder, som påser, at alle elever, der er optaget i skolen, deltager i skolens undervisning, jf. folkeskolelovens § 39, stk. 1. Hvis en elev er udeblevet fra undervisningen, skal forældrene personligt eller skriftligt give skolen oplysning om grunden hertil.

Disse regler i folkeskoleloven er dog ikke til hinder for, at skolelederen kan give en elev tilladelse til at holde fri fra skole uden for de almindelige ferier og fridage, hvis der foreligger særlige grunde hertil. Det kan fx være på grund af særlige givenheder i familien.

Jeg forudsætter, at skolerne og kommunerne administrerer fraværsreglerne i overensstemmelse med folkeskolens værdigrundlag, herunder folkeskolelovens § 1 om folkeskolens formål, men jeg overvejer som nævnt for tiden, om reglerne bør strammes op.

Spm. nr. S 4670

Til kulturministeren (4/9 03) af:

Louise Frevert (DF):

»Hvilke krav stiller man/har man stillet til Refusionsudvalgets medlemmer, og i forlængelse heraf hvem har fastlagt de kriterier, som Refusionsudvalget arbejder ud fra?«

Begrundelse

Det er vigtigt med gennemsigtighed, samtidig med at vi har et indtryk af, at der ikke er lige adgang for alle til at tage del i Refusionsudvalgets arbejde.

Svar (18/9 03)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Af den gældende teaterlovs § 25 fremgår det, at staten refunderer 50 pct. af kommunernes og amtskommunernes udgifter ved køb af refusionsgodkendte forestillinger af børneteater og opstående teater. Kulturministeren fastsætter efter forhandling med Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark og Københavns og Frederiksberg Kommuner nærmere regler for refusionsordningen, herunder regler for godkendelse af de forestillinger, der omfattes af ordningen.

Disse regler er beskrevet i Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 171/1997, som er vedlagt til orientering. (Ikke optrykt her). Af bekendtgørelsen fremgår, at Kulturministeriet nedsætter et udvalg, der forestår den teaterfaglige vurdering og refusionsgodkendelse af de enkelte forestillinger. Samme sted er beskrevet, at Kulturministeren fastsætter udvalgets forretningsorden efter forslag fra udvalget. (Udvalgets forretningsorden er vedlagt til orientering.) (Ikke optrykt her). Endelig har Kulturministeriet udarbejdet en vejledning med retningslinjer for, hvorvidt et arrangement kan udbydes med billetkøbsstilskud/refusion (Kulturministeriets vejledning af 10. januar 1997, er vedlagt til orientering.) (Ikke optrykt her).